

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

100 ANYS
DE L'INICI DE L'APOSTOLAT
DE MAGDALENA AULINA
1916 - 2016

15/12/2016

*"La verge concebrà i tindrà un fill, i li posaran el nom d'Emmanuel,
que vol dir «Déu amb nosaltres»." (Mt 1,23)*

Ens acostem al Nadal, la solemnitat en que celebrem el naixement de Jesús, el Crist, el Salvador. Ell és l'Emmanuel, Déu amb nosaltres! El gran misteri d'amor segueix fascinant. Petits i grans es sorprenen per l'ambient de festa i alegria. Poetes i músics s'inspiren en aquest sublim i gran misteri: Déu s'ha fet home per a salvar la humanitat.

També el misteri de Nadal és central en l'espiritualitat de Magdalena Aulina: és un profund i inescrutable misteri de fe, d'amor, d'humilitat, d'abandonament, de donació. L'amor de Jesús, el Fill de Déu, que va voler néixer pobre i en un estable, la fascinava i emocionava amb força.

Magdalena insistia en els signes i gestos de Nadal, perquè estava convençuda que era un llenguatge comprès per tothom, i que permetien entendre el verdader significat del misteri.

El primer de tots els signes és el pessebre, preparat amb molta cura i joia, "fet amb el cor ple d'amor". És un signe visible de la gran festa. Però l'hem de mirar, no com espectadors, sinó com veritables protagonistes, amb els mateixos sentiments de la Sagrada Família i dels pastors. "Anem-hi amb cor sincer, correm a adorar al Messies", s'haurien de dir, uns als altres, els membres de la Família Auliniana, repetint el que es diu a les nades de l'Institut.

Avui, que molts "signes" estan prohibits o rebutjats, i hi ha poc espai per la fantasia, per les manualitats, per la creativitat, per la sorpresa, sembla anacrònic poder reactivar el fort signe del pessebre. Sens dubte, tornar a les belles tradicions, amb la força d'anar "contracorrent" (com deia Magdalena Aulina), ens ajudaria a acostar-nos cada vegada més al gran misteri de l'amor i la tendresa del "Déu amb nosaltres"! Ens faria veure que Jesús, Maria i Josep -la Sagrada Família de Natzaret-, no han estat lliures de dolors i de mort, de pobresa econòmica i de treball, de mudances, exilis, perills i amenaces...

Magdalena deia que el Fill de Déu es va fer petit i nen, com cada un de nosaltres, perquè no tinguéssim por de la nostra debilitat i petitesa. Deia que *la Sagrada Família de Natzaret era el model per a totes les famílies cristianes, en les alegries i en els sofriments de la vida*. Anem, doncs a saludar a Josep i a Maria, per trobar a Jesús. Com en el cant 59 [15.6]:

*1. Casa Nostra et saluda amorosa,
oh Mareta, que amb amor tan gran
en aquesta nit tan venturosa
al bon Déu se'ns has dat fet Infant.
Déu te Salve, Mareta estimada,
Déu te salve, Reina de l'amor,
Déu te salve, Verge Inmaculada,
Déu te salve, Mare del Senyor.*

*4. Oh Josep, que gran és ta figura
al costat de Maria i l'Infant
en tos braços després de la Verge
l'acollires de joia plorant.
Vivint sempre amb Jesús i sa Mare
obtingueres molt gran santedat
si com Tu som fidels a la crida
els tindrem a tots dos al costat.*

Que sota l'ombra de l'alzina, inspirats per Magdalena Aulina -la nostra alzina-, aquest petit intercanvi es converteixi en missatge i signe d'esperança, en impuls que ens encoratgi i doni força per a la vida quotidiana; que es converteixi en pregària, en compromís, en desig, es transformi en una certesa: L'Emmanuel és el Déu amb nosaltres!